

УДК 004.94:159.943

МОДЕЛЮВАННЯ ПОВЕДІНКИ НАТОВПУ

Нороха В.О., здобувач вищої освіти гр. КБ-181,
Науковий керівник: **Ткач Ю.М.**, д.пед.н., професор
Національний університет «Чернігівська політехніка»

На даний момент проблематика дослідження поведінки мас і натовпу є досить актуальною, оскільки в країні, в якій ми живем, відбулось дуже багато масових явищ таких як мітинги, виступи та демонстрації.

Соціальна психологія – це наука, яка одна з перших почала розглядати питання скупчень людей. Даний розділ психології перший звернувся до аналізу причин і наслідків активності мас. Вона ввела принципи, за якими відбувається згуртування індивідів у маси, було охарактеризовано поняття "натовп", науковцями які вивчали це питання було проаналізовано психологічні питання.

Один із методів моделювання віртуальної поведінки натовпу - застосовують систему частинок. Системи частинок були впроваджені в комп'ютерну графіку В. Т. Рівзом в 1983 році. Система частинок є сукупністю ряду окремих елементів або часток. Кожна частинка здатна діяти самостійно і їй присвоюється набір фізичних атрибутів (таких як розмір, колір і швидкість)[1].

Система частинок є динамічною, так як рух частинок змінюються з зміною часу. Рух системи частинок – саме це робить його бажаним і легким у реалізації. Обчислення рухів частинок займає дуже мало часу. Він включає фізику: сума сил, що діють на частку, визначає її рух. Сили, такі як тертя, гравітації, зіткнення, і соціальні сили, такі як сила тяжіння мети [1].

Як правило кожна частка має свій вектор швидкості і вектор положення, що містить інформацію про дану швидкість і положення частинки відповідно. Обчислення наступного положення частинок виробляється шляхом сумою вектора швидкості з його вектором положення. Його вектор швидкості змінюється з часом у відповідь на сили, що діють на частинку. Наприклад, зіткнення частинок призведе до зміни напрямку.

Погана ідея використовувати цей метод для натовпу, але як базова модель вона досить таки непогана.

Методи моделювання, які використовують в даний момент, досить потужні, але ці методи загальні і не показують того як протидіяти скупченням людей. Як приклад буде розглянуто неконтрольований натовп.

Теорія про поведінку такого натовпу була описана в книзі З. Фрейда «Психологія мас та аналіз Я». Але якісного використання цієї теорії нема.

Впровадження в неконтрольований натовп підставного агента, який за короткий час повинен створити спільну мету натовпу та стати лідером. Потім заспокоїти та повністю придушити агресивний емоційний фон, що знаходиться в масі людей.

Першим етапом є підготовка підставного агента, це повинні бути тренінги з впливу на групи людей, ораторські курси, курси з критичного мислення та план дій в різних ситуаціях.

Цей агент не повинен розкрити себе, він повинен підхопити настрої натовпу, щоб безперешкодно потрапити до нього та стати лідером, котрий зможе заспокоїти людей в масі.

Другий етап - це впровадження в натовп. Мета натовпу зібрати як змога більшу аудиторію людей, тож агент повинен без перешкод потрапити до епіцентру натовпу. Прикладом може слугувати протест або інше.

Третій етап - це створення спільної мети та керування цією метою через ораторські здібності підставного агента та власне піднесення себе як лідера. Це найважливіший етап, саме від прикладеної роботи в цей момент залежить результат цього методу. Власне успіх операції повністю залежить від підготовки агента та його.

Фінальною метою всього цього є заспокоєння емоційного фону та взяття його під контроль підставного агента. Якщо говорити детальніше, агент повинен задати спільну мети та дати розуміння, що таким чином досягти тієї чи іншої мети нереально та є більш гуманні та врівноважені методи.

Цей метод діє на дійовий та конвенційний натовп у випадку коли в натовпі немає лідера. У цих видах головною задачею є об'єднання людей в одну велику групу та заспокоєння їх емоційного фону. Особливістю такого методу є використання малих людських ресурсів, для подолання великого скупчення людей.

Отже, у світі на даний момент існує багато моделей, які можна використовувати, але вони не доведені до ідеалу. Представлений метод базується на судженнях З. Фрейда, які були представлені не тільки як теорія, а метод протидії неконтрольованого натовпу.

Список використаних джерел

1. [Електронний ресурс] : огляд діяльності. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9C%D0%BE%D0%B4%D0%B5%D0%BB%D1%8E%D0%B2%D0%B0%D0%BD%D0%BD%D1%8F_%D1%82%D0%B8%D0%BF%D1%83_%D1%81%D0%BA%D1%83%D0%BF%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F – Моделювання типу скупчення.

2. [Електронний ресурс] : огляд діяльності. – Режим доступу : http://loveread.ec/read_book.php?id=63684&p=1 – Психологія масс и анализ Я

УДК 004.056.5

МЕТОДИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В БЕЗДРОТОВИХ МЕРЕЖАХ

Петренко Т. А., к.т.н., доц.,

Вильотніков В. В., здобувач вищої освіти, гр. МКБп-201

Національний університет «Чернігівська політехніка»

Незважаючи на багато переваг бездротових локальних мереж, при їх впровадженні та використанні зростає загроза атак кіберзлочинців на їх користувачів та інфраструктуру загалом, а втрата особистої чи комерційної інформації може привести до фінансових збитків всієї компанії. При цьому виникає необхідність захисту переданої інформації в таких типах мереж. Так як загрози інформаційним ресурсам, в деяких випадках, можуть бути великими і катастрофічними. Тому актуальним є дослідження методів підвищення ефективності захисту інформації в бездротових комп'ютерних мережах.

Методи захисту інформації - це сукупність прийомів і засобів, що забезпечують конфіденційність, цілісність, повноту і доступність інформації, і протидіють внутрішнім і зовнішнім загрозам. Кожному виду загроз притаманні свої специфічні методи та способи захисту інформації.[1]

Забезпечення інформаційної безпеки при використанні бездротових мереж досягається системою методів, спрямованих:

- на попередження загроз - це превентивні заходи щодо забезпечення інформаційної безпеки в інтересах попередження можливості їх виникнення;
- на виявлення загроз - виражається в систематичному аналізі та контролі можливості появи реальних або потенційних загроз і своєчасних заходів щодо їх попередження;
- на визначенні загроз - має на меті визначення реальної загрози виконання конкретних злочинних дій;
- на локалізацію злочинних дій і вжиття заходів щодо ліквідації загрози або конкретних злочинних дій;